

близки на стотина крачки предъ окопитѣ и на двайсетина предъ теленитѣ мрежи на дружината на капитанъ Инзовъ, който намира всрѣдъ изтощението все пакъ малко повече сили и за чудо обръща въ бѣгство неприятелската пехота и да постеле полебрана съ повече отъ 800 убити и ранени, които съ своя ревъ се мжчатъ да съперничатъ съ урагання ревъ на своята артилерия.

Нощта неуспѣтно настѣпва, но стрелбата не престава. Само изтощениятъ неприятелъ се отказва следъ толкова неуспѣшни нападения, да атакува, а отиде подалечъ, отъ убийствения свисъкъ на българскитѣ пушки, да се прегрупирва и се подготви за нови нападения презъ другия день . . .

Врагътъ съ прѣсни сили, до настѣпването на нощта, започна да се окопава на 200—300 метра предъ теленитѣ мрежи. Предъ лѣвия флангъ постави на 300 метра до самитѣ телени мрежи картечници, по срѣдата на фронта пъкъ, на самия връхъ, изнесе две планински орждия, една минохвъргачка и две картечници, а предъ дѣсния флангъ на Каймак-Чаланъ, той постави две планински орждия, една минохвъргачка и 6 картечници.

Пушечниятъ и картеченъ огънь не престана цѣлата нощъ. Неприятелътъ изглежда, че готви нѣкаква изненада. Но сливенци бдятъ, тѣ ще сломятъ всѣки новъ пристѣпъ съ своята мжжествена упоритостъ.

16 септември. Врагътъ е засилилъ своето разположение отъ две на четири дружини и съ още нѣколко картечници. Още не разсъмнало се добре, той се опита да доближи теленитѣ ни мрежи и започна да ги рѣжи, за да си направи прелѣзи. Бдящитѣ сливенци съ честъ пушеченъ огънь прогонватъ патрулитѣ. Къмъ 7 часа започна още по-страшна по размѣри артилерийска канонада, която надмина по вихреностъ досегашнитѣ циклонни и урагани. Повече отъ 120 пушкала екватъ едновременно и исипватъ желѣзенъ дъждъ върху незаспиващия отъ трѣсъци и мразъ Каймак-Чаланъ и неговия събратъ висотата 2368 и така до следъ обѣдъ, когато той стига силата на екнали изведнажъ хиляди барабани жарша къмъ смъртта. Адски огънь и трѣсъкъ кипи надъ Каймак-Чаланъ. Той ври и вмѣсто изпарения, ми-